

Conjugation of German verb beknieen · Subordinate

<https://www.verbformen.com/conjugation/beknieen.htm>

regulär · haben · inseparabel

beknieen

... beknieet - ... beknieete - ... beknieet hat

» e-Subtraction after vowel «

Indicative

Present

... ich bekniee
... du beknieest
... er beknieet
... wir beknieen
... ihr beknieet
... sie beknieen

Imperfect

... ich beknieete
... du beknieetest
... er beknieete
... wir beknieeten
... ihr beknieetet
... sie beknieeten

Perfect

... ich beknieet habe
... du beknieet hast
... er beknieet hat
... wir beknieet haben
... ihr beknieet habt
... sie beknieet haben

Pluperfect

... ich beknieet hatte
... du beknieet hattest
... er beknieet hatte
... wir beknieet hatten
... ihr beknieet hättet
... sie beknieet hatten

Future I

... ich beknieen werde
... du beknieen wirst
... er beknieen wird
... wir beknieen werden
... ihr beknieen werdet
... sie beknieen werden

Future Perfect

... ich beknieet haben werde
... du beknieet haben wirst
... er beknieet haben wird
... wir beknieet haben werden
... ihr beknieet haben werdet
... sie beknieet haben werden

Subjunctive

Present Subjunctive

... ich bekniee
... du beknieest
... er bekniee
... wir beknieen
... ihr beknieet
... sie beknieen

Imperfect Subjunctive

... ich beknieete
... du beknieetest
... er beknieete
... wir beknieeten
... ihr beknieetet
... sie beknieeten

Perf. Subj.

... ich beknieet habe
... du beknieet habest
... er beknieet habe
... wir beknieet haben
... ihr beknieet habet
... sie beknieet haben

Pluperf. Subj.

... ich beknieet hätte
... du beknieet hättest
... er beknieet hätte
... wir beknieet hätten
... ihr beknieet hättet
... sie beknieet hätten

Future Subj.

... ich beknieen werde
... du beknieen werdest
... er beknieen werde
... wir beknieen werden
... ihr beknieen werdet
... sie beknieen werden

Fut. Perf. Subj.

... ich beknieet haben werde
... du beknieet haben werdest
... er beknieet haben werde
... wir beknieet haben werden
... ihr beknieet haben werdet
... sie beknieet haben werden

Infinitive

Infinitive I

beknieen
zu beknieen

Infinitive II

beknieet haben
beknieet zu haben

Participle

Participle I

beknieend

Participle II

beknieet

Imperative

Present

beknie (du)
beknieen wir
beknieet (ihr)
beknieen Sie

Conjugation of German verb beknien · Subordinate

<https://www.verbformen.com/conjugation/beknien.htm>

regular · haben · inseparable

beknien

... bekniet - ... bekniete - ... bekniet *hat*

» e-Subtraction after vowel «

Summary

Present

... ich beknie
... du bekniest
... er bekniet
... wir beknien
... ihr bekniet
... sie beknien

Imperfect

... ich bekniete
... du beknietest
... er bekniete
... wir beknieten
... ihr beknietet
... sie beknieten

Imperative

-
beknie (du)
-
beknien wir
bekniet (ihr)
beknien Sie

Present Subj.

... ich beknie
... du bekniest
... er beknie
... wir beknien
... ihr bekniet
... sie beknien

Imperf. Subj.

... ich bekniete
... du beknietest
... er bekniete
... wir beknieten
... ihr beknietet
... sie beknieten

Infinitive

beknien
zu beknien

Participle

bekniend
bekniet

Sentences with German verb beknien · Subordinate

<https://www.verbformen.com/conjugation/examples/beknien.htm>

» Ich musste meine Freunde **beknien**, dass sie zu meiner Feier kamen.

* Sentences by Tatoeba (tatoeba.org) are freely available under the CC BY 2.0 FR (creativecommons.org/licenses/by/2.0/fr/). Some of them were changed. The authors of the sentences can be looked up via: 11108253

